Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **DIRECTIVA 2002/91/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 16 decembrie 2002

privind performanța energetică a clădirilor

(JO L 1, 4.1.2003, p. 65)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008	L 311	1	21.11.2008

▼B

DIRECTIVA 2002/91/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

din 16 decembrie 2002

privind performanţa energetică a clădirilor

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([3]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([4]),

întrucât:

(1) Articolul 6 din tratat impune includerea cerinţelor de protecţie a mediului în definirea şi punerea în aplicare a politicilor şi acţiunilor Comunităţii.

(2) Resursele naturale, la a căror utilizare prudentă şi raţională se referă articolul 174 din tratat, includ produse petroliere, gaze naturale şi combustibili solizi, care reprezintă surse esenţiale de energie, dar care sunt totodată şi principalele surse de emisii de bioxid de carbon.

(3) Creşterea randamentului energetic constituie o componentă importantă a pachetului de politici şi măsuri necesare pentru respectarea Protocolului de la Kyoto şi ar trebui să facă parte din orice pachet de politici având drept scop îndeplinirea unor angajamente viitoare.

(4) Gestionarea cererii de energie este un instrument important care dă Comunităţii posibilitatea de a influenţa piaţa globală a energiei şi, în consecinţă, siguranţa aprovizionării cu energie pe termen mediu şi lung.

(5) În concluziile adoptate la 30 mai 2000 şi la 5 decembrie 2000, Consiliul a aprobat planul de acţiune al Comisiei privind randamentul energetic şi a solicitat măsuri specifice în sectorul construcţiilor.

(6) Sectorul rezidenţial şi terţiar, constituit în cea mai mare parte din clădiri, reprezintă peste 40 % din consumul energetic final din Comunitate; acest sector se va extinde în continuare, tendinţă care va duce inevitabil la creşterea consumurilor de energie şi, în consecinţă, a emisiilor de bioxid de carbon.

(7) Directiva 93/76/CEE a Consiliului din 13 septembrie 1993 de limitare a emisiilor de bioxid de carbon prin îmbunătăţirea randamentului energetic (SAVE) ([5]), prin care se solicită statelor

([1]) JO C 213 E, 31.7.2001, p. 266 şi JO C 203 E, 27.8.2002, p. 69.
([2]) JO C 36, 8.2.2002, p. 20.
([3]) JO C 107, 3.5.2002, p. 76.
([4]) Avizul Parlamentului European din 6 februarie 2002 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziţia comună a Consiliului din 7 iunie 2002 (JO C 197, 20.8.2002, p. 6) şi Decizia Parlamentului European din 10 octombrie 2002 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).
([5]) JO L 237, 22.9.1993, p. 28.

▼B

membre să elaboreze și să pună în aplicare programe în domeniul randamentului energetic pentru sectorul construcțiilor și să prezinte rapoarte cu privire la măsurile luate, a început să producă efecte benefice importante care se fac deja simțite. Cu toate acestea, este nevoie de un instrument juridic complementar pentru a stabili acțiuni mai concrete, care să vizeze exploatarea marelui potențial, încă nevalorificat, al economisirii de energie și reducerea marilor decalaje între statele membre în ceea ce privește rezultatele obținute în acest sector.

(8) Directiva 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la produsele pentru construcții ([1]), impune ca lucrările de construcții, precum și instalațiile lor de încălzire, răcire și ventilație, să fie proiectate și realizate astfel încât cantitatea de energie necesară pe durata utilizării acestora să fie redusă, avându-se în vedere condițiile climatice locale și confortul locatarilor.

(9) Măsurile care vizează îmbunătățirea în continuare a performanței energetice a clădirilor ar trebui să țină seama de condițiile climatice și locale, precum și de ambianța climatică din interior și de raportul cost-eficiență. Ele nu ar trebui să contravină altor cerințe esențiale referitoare la clădiri, cum ar fi accesibilitatea, siguranța și destinația prevăzută a clădirii.

(10) Performanța energetică a clădirilor ar trebui calculată pe baza unei metodologii care să poată fi diferențiată de la o regiune la alta, și care să includă, în afară de izolația termică, și alți factori care joacă un rol din ce în ce mai important, cum ar fi instalațiile de încălzire și de climatizare, folosirea surselor de energie regenerabilă și proiectarea clădirii. O abordare comună a acestui proces, dus la îndeplinire de specialiști calificați și/sau autorizați, a căror independență trebuie să fie garantată pe baza unor criterii obiective, va contribui la omogenizarea regulilor în ceea ce privește eforturile statelor membre de a economisi energia în sectorul construcțiilor și va permite în egală măsură viitorilor proprietari sau utilizatori să aibă o viziune clară asupra performanței energetice pe piața imobiliară în cadrul Comunității.

(11) Comisia intenționează să elaboreze în continuare standarde, ca de exemplu EN 832 și prEN 13790, pentru a include, de asemenea, sistemele de climatizare și iluminat.

(12) Clădirile vor avea un impact pe termen lung asupra consumului de energie și clădirile noi ar trebui să îndeplinească cerințe minime de performanță energetică, adaptate climatului local. Cele mai bune practici în această privință ar trebui să vizeze utilizarea optimă a factorilor semnificativi care duc la creșterea performanței energetice. Întrucât posibilitățile de aplicare a sistemelor de alimentare cu energii alternative nu sunt de regulă explorate la întregul lor potențial, ar trebui analizată fezabilitatea din punct de vedere tehnic, al mediului înconjurător și economic, a sistemelor de alimentare cu energii alternative; această analiză poate fi realizată de statul membru mai întâi printr-un studiu, din care să rezulte o listă de măsuri de conservare a energiei adaptate unor condiții locale medii de pe piață și care să satisfacă criteriul raportului cost-eficiență. Înainte de începerea construcției clădirii, se pot solicita studii de specialitate, dacă măsura sau măsurile sunt considerate fezabile.

(13) Lucrările importante de renovare a unor clădiri existente, care depășesc o anumită dimensiune, ar trebui privite ca o ocazie de a adopta măsuri eficiente din punct de vedere al costului pentru creșterea performanței energetice. Se consideră ca lucrări

([1]) JO L 40, 11.2.1989, p. 12. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 93/68/CEE (JO L 220, 30.8.1993, p. 1).

▼B

importante de renovare acele lucrări în care costul total al renovării legat de îmbrăcămintea clădirii și/sau de instalațiile energetice, cum ar fi instalațiile de încălzire, alimentare cu apă caldă, climatizare, ventilație și iluminat, depășește 25 % din valoarea clădirii, excluzând valoarea terenului pe care este situată clădirea, sau acele lucrări în care peste 25 % din îmbrăcămintea clădirii este supusă renovării.

(14) Cu toate acestea, ameliorarea performanței energetice globale a unei clădiri existente nu presupune neapărat o renovare totală a clădirii, ci ar putea să se limiteze numai la acele părți care au impactul cel mai semnificativ asupra performanței energetice a clădirii și care sunt rentabile.

(15) Cerințele referitoare la renovarea clădirilor existente nu ar trebui să fie incompatibile cu destinația prevăzută, calitatea sau caracterul clădirii. Costurile suplimentare pe care le presupune o astfel de renovare ar trebui să poată fi recuperate într-un interval de timp rezonabil în raport cu durata de viață din punct de vedere tehnic prevăzută pentru acea investiție, ca urmare a economiilor de energie rezultate.

(16) Procesul de certificare poate fi susținut prin programe vizând facilitarea accesului egal la performanțe energetice superioare; se poate baza pe acorduri între organizațiile reprezentând părțile interesate și un organism numit de statele membre; poate fi realizat de societăți specializate în servicii energetice care acceptă să se angajeze să facă investițiile respective. Mecanismele adoptate ar trebui supervizate și urmărite de către statele membre, care ar trebui, de asemenea, să înlesnească accesul la programe de stimulare. În măsura posibilităților, certificatul ar trebui să descrie situația reală a clădirii din punct de vedere al performanței energetice și poate fi revizuit în consecință. Clădirile aparținând autorităților publice și cele frecventate des de către public ar trebui să constituie un exemplu, prin luarea în considerație a problemelor de protecție a mediului înconjurător și de conservare a energiei, trebuind așadar să fie supuse certificării energetice periodice. Certificatele privind performanța energetică ar trebui expuse în locuri vizibile, astfel încât publicul să fie mai bine informat în această privință. În plus, afișarea temperaturilor în interior recomandate oficial și a temperaturilor în interior măsurate efectiv ar trebui să descurajeze utilizarea abuzivă a sistemelor de încălzire, climatizare și ventilație. Aceste măsuri ar trebui să contribuie la evitarea unui consum inutil de energie și să asigure condiții climatice de interior confortabile (confort termic) în raport cu temperatura exterioară.

(17) Statele membre pot, de asemenea, să recurgă la alte mijloace/-măsuri, care nu sunt prevăzute de prezenta directivă, pentru a încuraja creșterea performanței energetice. Statele membre ar trebui să încurajeze buna gestionare a energiei prin luarea în considerație a intensității de utilizare a clădirilor.

(18) În ultimii ani s-a înregistrat o creștere a numărului de sisteme de climatizare în țările din sudul Europei. Aceasta creează probleme considerabile la orele de vârf energetic, determinând creșterea costului electricității și dezechilibrarea balanței energetice în aceste țări. Ar trebui acordată prioritate strategiilor care duc la creșterea performanțelor termice ale clădirilor pe timp de vară. În acest scop, ar trebui dezvoltate într-o mai mare măsură tehnicile de răcire pasivă, preponderent cele care îmbunătățesc condițiile climatice de interior și microclimatul din preajma clădirilor.

(19) Întreținerea periodică a cazanelor și a sistemelor de climatizare de către un personal calificat permite menținerea reglajelor corecte, în conformitate cu specificațiile tehnice ale produselor, ceea ce asigură o performanță optimă din punct de vedere al mediului, al siguranței și al energiei. O evaluare independentă a întregii

▼B

instalații de încălzire este recomandată ori de câte ori înlocuirea poate fi luată în considerație pe baza analizei raportului cost-eficiență.

(20) Facturarea către ocupanții clădirilor a costurilor de încălzire, climatizare și apă caldă, calculate proporțional cu consumurile efective, ar putea contribui la economii de energie în sectorul locuințelor. Ocupanții ar trebui să aibă posibilitatea să își regleze propriul consum de căldură și de apă caldă, dacă astfel de măsuri sunt rentabile.

(21) În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității stabilite la articolul 5 din tratat, principiile generale ale unui sistem de cerințe în ceea ce privește performanța energetică, precum și obiectivele acestuia, ar trebui stabilite la nivel comunitar, dar normele de punere în aplicare a acestuia ar trebui lăsate la latitudinea statelor membre, permițând astfel fiecărui stat membru să își aleagă regimul care corespunde cel mai bine condițiilor sale specifice. Prezenta directivă se limitează la cerințele minime pentru îndeplinirea acestor obiective și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.

(22) Ar trebui prevăzută posibilitatea de adaptare rapidă a metodologiei de calcul, precum și posibilitatea ca statele membre să revizuiască periodic cerințele minime în domeniul performanței energetice a clădirilor în funcție de progresul tehnic, între altele în ceea ce privește proprietățile (sau calitatea) de izolație ale materialului de construcție, precum și în funcție de evoluțiile ulterioare în domeniul standardizării.

(23) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ([1]),

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectiv

Obiectivul prezentei directive este de a promova îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor în cadrul Comunității, ținând cont de condițiile climatice din exterior și de specificitățile locale, cât și de cerințele legate de climatul interior și de raportul cost-eficiență.

Prezenta directivă stabilește cerințe cu privire la:

(a) cadrul general pentru o metodologie de calcul al performanței energetice integrate a clădirilor;

(b) aplicarea cerințelor minime privind performanța energetică la clădirile noi;

(c) aplicarea cerințelor minime de performanță energetică la clădirile mari existente, supuse unor lucrări importante de renovare;

(d) certificarea energetică a clădirilor;

(e) inspecția periodică a cazanelor și a sistemelor de climatizare în clădiri precum și evaluarea instalațiilor de încălzire ale căror cazane au o vechime de peste 15 ani.

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „clădire” înseamnă o construcție cu acoperiș și ziduri în care energia se utilizează pentru a regla climatul interior; termenul clădire se poate referi la clădirea în ansamblul ei sau la părți ale acesteia care au fost proiectate sau modificate pentru a fi utilizate separat;

2. „performanță energetică a unei clădiri” înseamnă cantitatea de energie efectiv consumată sau estimată pentru a face față necesităților legate de utilizarea standard a clădirii, care presupune, între altele, încălzirea, apa caldă, sistemul de răcire, ventilația și iluminatul. Această cantitate se reflectă într-unul sau mai mulți indicatori numerici care au fost calculați luând în considerație izolația, caracteristicile tehnice și de montaj, proiectarea și amplasarea în raport cu parametrii climatici, expunerea la soare și influența structurilor învecinate, resursele proprii de generare a energiei și alți factori, inclusiv climatul din interior, care influențează necesarul de energie;

3. „certificat de performanță energetică a unei clădiri” înseamnă un certificat, recunoscut de statul membru sau de o persoană juridică desemnată de acesta, care cuprinde performanța energetică a unei clădiri calculată în conformitate cu o metodologie care se înscrie în cadrul general stabilit în anexă;

4. „PCCE” (producere combinată de căldură și electricitate) înseamnă transformarea simultană a combustibilului primar în energie mecanică sau în energie electrică și energie termică, cu îndeplinirea anumitor criterii de calitate în materie de randament energetic;

5. „sistem de climatizare” înseamnă o combinație a tuturor componentelor necesare pentru a asigura o formă de tratare a aerului în care temperatura este controlată sau poate fi diminuată, eventual în combinație cu controlul ventilației, umidității și purității aerului;

6. „cazan” înseamnă ansamblul format din corpul cazanului și arzător, destinat să transmită apei căldura rezultată în urma procesului de combustie;

7. „putere nominală utilă (exprimată în kW)” înseamnă puterea calorică maximă specificată și garantată de către producător ca fiind furnizată în timpul unei exploatări continue, cu respectarea randamentului util indicat de fabricant;

8. „pompă de căldură” înseamnă dispozitiv sau instalație care extrage căldura din aer, apă sau sol la o temperatură scăzută și pentru a o furniza unei clădiri.

Articolul 3

Adoptarea unei metodologii

▼M1

Statele membre aplică, la nivel național sau regional, o metodologie de calcul al performanței energetice a clădirilor pe baza cadrului general prevăzut în anexa la prezenta directivă. Comisia adaptează la progresul tehnic punctele 1 și 2 din anexă, ținând seama de standardele sau normele aplicate în conformitate cu dreptul intern. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (2).

▼B

Această metodologie este stabilită la nivel național sau regional.

Performanța energetică a unei clădiri este exprimată într-un mod transparent și poate include un indicator al emisiei de CO_2.

▼B

Articolul 4

Stabilirea cerințelor de performanță energetică

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că cerințele minime de performanță energetică pentru clădiri sunt stabilite pe baza metodologiei prevăzute la articolul 3. La stabilirea acestor cerințe, statele membre pot să facă o distincție între clădirile noi și cele deja existente, precum și între diverse categorii de clădiri. Aceste cerințe țin seama de condițiile generale care caracterizează climatul interior, cu scopul de a evita posibile efecte negative cum ar fi o ventilație necorespunzătoare, precum și de condițiile locale, destinația clădirii și vechimea acesteia. Aceste cerințe sunt revizuite la intervale periodice, care nu trebuie să depășească cinci ani și, dacă este necesar, sunt actualizate pentru a reflecta progresul tehnic din sectorul de construcții.

(2) Cerințele de performanță energetică se aplică în conformitate cu articolele 5 și 6.

(3) Statele membre pot să hotărască să nu stabilească sau să nu aplice cerințele menționate la alineatul (1) pentru următoarele categorii de clădiri:

— clădiri și monumente protejate oficial ca făcând parte dintr-un complex desemnat ca atare sau datorită valorii lor arhitecturale sau istorice deosebite, dacă aplicarea acestor cerințe ar altera în mod inacceptabil caracterul sau înfățișarea acestora;

— clădiri utilizate ca lăcașuri de cult sau pentru alte activități cu caracter religios;

— construcții provizorii prevăzute să fie utilizate o perioadă de doi ani sau mai puțin, platforme industriale, ateliere și clădiri din domeniul agricol ce nu sunt utilizate ca locuințe și care prezintă o cerere redusă de energie și clădiri non-rezidențiale din domeniul agricol utilizate de un sector reglementat printr-un acord sectorial național în ceea ce privește performanța energetică;

— clădiri rezidențiale care sunt destinate a fi utilizate mai puțin de patru luni pe an;

— clădiri independente cu o suprafață utilă totală mai mică de 50 m^2.

Articolul 5

Clădiri noi

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că noile clădiri îndeplinesc cerințele minime de performanță energetică menționate la articolul 4.

Pentru clădiri noi cu o suprafață utilă totală de peste 1 000 m^2, statele membre veghează ca și alte sisteme alternative să facă obiectul unui studiu de fezabilitate din punct de vedere tehnic, economic și al mediului înconjurător, ca de exemplu:

— sisteme descentralizate de alimentare cu energie bazate pe surse de energie regenerabilă;

— PCCE;

— sisteme de încălzire sau de răcire urbane sau colective, dacă există;

— pompe de căldură, în anumite condiții

și veghează să se țină cont de astfel de studii înainte de începerea construcției.

▼B

Articolul 6

Clădiri existente

Statele membre iau măsurile necesare pentru a veghea ca, atunci când clădiri cu o suprafață utilă totală de peste 1 000 m^2 sunt supuse unor renovări majore, performanța lor energetică să fie îmbunătățită pentru a satisface cerințele minime, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic. Statele membre determină aceste cerințe minime de performanță energetică pe baza cerințelor de performanță energetică stabilite pentru clădiri în conformitate cu articolul 4. Cerințele pot fi stabilite fie pentru clădirea renovată în totalitate, fie pentru sistemele sau componentele renovate atunci când acestea fac parte dintr-o lucrare de renovare ce urmează să fie realizată într-o perioadă de timp determinată, cu obiectivul mai sus menționat de îmbunătățire a performanței energetice globale a clădirii.

Articolul 7

Certificatul de performanță energetică

(1) Statele membre asigură ca la construcția, vânzarea sau închirierea unei clădiri, proprietarul să pună la dispoziția proprietarului sau a potențialului cumpărător sau locatar, după caz, un certificat de performanță energetică. Certificatul este valabil cel mult 10 ani.

Pentru apartamentele sau unitățile din cadrul aceluiași imobil destinate a fi utilizate separat, certificarea poate să se bazeze pe:

— o certificare comună a întregii clădiri pentru blocurile cu un sistem de încălzire comun sau

— pe evaluarea unui alt apartament reprezentativ din același bloc.

Statele membre pot exclude categoriile menționate la articolul 4 alineatul (3) de la aplicarea prezentului alineat.

(2) Certificatul de performanță energetică a unei clădiri include valori de referință cum ar fi standarde legale în vigoare și criterii de evaluare care să dea posibilitatea consumatorilor să compare și să evalueze performanța energetică a unei clădiri. Certificatul este însoțit de recomandări pentru îmbunătățirea rentabilității performanței energetice.

Singurul obiectiv al certificatelor este să furnizeze informații, iar efectele pe care astfel de certificate le-ar putea avea în cadrul unei proceduri judiciare sau de altă natură sunt stabilite în conformitate cu legislația internă.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura ca pentru clădirile cu o suprafață utilă totală de peste 1 000 m^2 ocupate de autorități publice și de instituții care prestează servicii publice unui număr mare de persoane și care sunt, în consecință, vizitate frecvent de aceste persoane, să fie afișat într-un loc unde să poată fi văzut de public un certificat de performanță energetică nu mai vechi de 10 ani.

Plaja temperaturilor de interior recomandate și curente, precum și, dacă este cazul, alți factori climatici de interes pot fi afișați într-un loc vizibil.

Articolul 8

Inspecția cazanelor

În ceea ce privește reducerea consumului de energie și limitarea emisiilor de bioxid de carbon, statele membre:

(a) elaborează măsurile necesare pentru stabilirea unei inspecții periodice a cazanelor cu ardere de combustibil lichid sau solid convențional și cu putere nominală utilă de 20 până la 100 kW.

▼B

Astfel de inspecții pot fi făcute de asemenea la cazane care utilizează alți combustibili.

Cazanele cu putere nominală utilă de peste 100 kW sunt inspectate cel puțin o dată la fiecare doi ani. În cazul cazanelor cu combustibil gazos, această perioadă poate fi extinsă la patru ani.

La instalațiile de încălzire cu cazane cu putere nominală utilă de peste 20 kW și cu vechime mai mare de 15 ani, statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea unei inspecții unice a întregii instalații de încălzire. Pe baza acestei inspecții, care include o evaluare a randamentului cazanului și a dimensionării cazanului în raport cu necesitățile de încălzire a clădirii, experții oferă consultanță utilizatorilor în privința înlocuirii cazanelor, a altor modificări ale sistemului de încălzire și a soluțiilor alternative sau

(b) iau măsurile necesare pentru ca utilizatorii să primească consultanță cu privire la înlocuirea cazanelor, la alte modificări ale sistemului de încălzire și la alte soluții preconizabile care pot include inspecții pentru evaluarea randamentului cazanului și a dimensionării acestuia. Impactul global al acestei abordări ar trebui să fie în linii mari echivalent cu cel rezultat din aplicarea dispozițiilor de la litera (a). Statele membre care aleg această opțiune prezintă Comisiei, din doi în doi ani, un raport asupra echivalenței abordării lor.

Articolul 9

Inspecția sistemelor de climatizare

În ceea ce privește reducerea consumului de energie și a emisiilor de bioxid de carbon, statele membre elaborează măsurile necesare pentru stabilirea unei inspecții periodice a sistemelor de climatizare cu o putere nominală utilă de peste 12 kW.

Inspecția include o evaluare a randamentului și dimensionării sistemului de climatizare în raport cu necesitățile de răcire ale clădirii. Utilizatorii primesc consultanță cu privire la posibila îmbunătățire sau înlocuire a sistemului de climatizare, precum și cu privire la unele soluții alternative.

Articolul 10

Experți independenți

Statele membre asigură ca certificarea clădirilor, elaborarea recomandărilor însoțitoare și inspectarea cazanelor și a sistemelor de climatizare să fie realizate în mod independent de către experți calificați și/sau autorizați, care lucrează fie ca independenți, fie ca angajați ai unor organisme publice sau unități private.

Articolul 11

Revizuiri

Comisia, asistată de Comitetul constituit în temeiul articolului 14, evaluează prezenta directivă în lumina experienței acumulate pe parcursul aplicării sale și, dacă este necesar, face propuneri cu privire, între altele, la:

(a) eventuale măsuri complementare referitoare la renovarea clădirilor cu o suprafață utilă totală mai mică de 1 000 m^2;

(b) stimulente generale pentru noi măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice în clădiri.

▼B

Articolul 12

Informare

Statele membre pot lua măsurile necesare pentru a informa pe utilizatorii clădirilor în privința metodelor și practicilor care servesc la creșterea performanței energetice. La solicitarea statelor membre, Comisia va asista statele membre la organizarea unor campanii de informare în acest sens, campanii ce pot fi cuprinse în cadrul unor programe comunitare.

Articolul 13

Adaptarea cadrului general

Punctele 1 și 2 din anexă sunt revizuite la intervale periodice, dar nu mai scurte de doi ani.

▼M1

Adaptările la progresul tehnic a punctelor 1 și 2 din anexa la prezenta directivă, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (2).

Articolul 14

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼B

Articolul 15

Transpunere

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 4 ianuarie 2006. Statele membre informează Comisia de îndată cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) În cazul în care nu dispun de experți calificați și/sau autorizați, statele membre pot să beneficieze de un termen suplimentar de trei ani pentru a pune în aplicare integral dispozițiile articolelor 7, 8 și 9. Atunci când fac uz de această posibilitate, statele membre informează Comisia în acest sens, oferindu-i justificările care se impun, precum și un calendar referitor la punerea în aplicare ulterioară a prezentei directive.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

▼B

Articolul 17

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXĂ

Cadru general pentru calculul performanței energetice a clădirilor (articolul 3)

1. Metodologia de calcul al performanței energetice a clădirilor include cel puțin următoarele elemente:

   (a) caracteristicile termice ale clădirii (îmbrăcămintea și compartimentarea interioară, etc.); aceste caracteristici pot include, de asemenea, etanșeitatea la aer;

   (b) instalațiile de încălzire și de alimentare cu apă caldă, inclusiv caracteristicile lor în materie de izolații;

   (c) instalația de climatizare;

   (d) ventilația;

   (e) instalația de iluminat integrată (mai ales sectorul non-rezidențial);

   (f) poziția și orientarea clădirilor, inclusiv climatul exterior;

   (g) sistemele solare pasive și de protecție solară;

   (h) ventilația naturală;

   (i) condițiile climatice din interior, inclusiv climatul interior prevăzut.

2. Se ia în considerație influența pozitivă a următoarelor elemente, acolo unde este relevant pentru prezentul calcul:

   (a) sistemele solare active și alte sisteme electrice și de încălzire bazate pe surse de energie regenerabilă;

   (b) electricitatea produsă prin PCCE;

   (c) sistemele de încălzire și de răcire urbane sau colective;

   (d) iluminatul natural.

3. În sensul prezentului calcul, clădirile sunt clasificate corespunzător în categoriile următoare:

   (a) case individuale de diferite tipuri;

   (b) blocuri de apartamente;

   (c) birouri;

   (d) unități de învățământ;

   (e) spitale;

   (f) hoteluri și restaurante;

   (g) construcții sportive;

   (h) clădiri pentru comerț en gros și cu amănuntul;

   (i) alte tipuri de clădiri cu consum energetic.